24/12/2019

“Ελάτε, αδελφοί, να παρακαλέσωμεν απο καρδίας”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Σερρών και Νιγρίτης

Πνευματική διδαχή επί τη εορτή των Χριστουγέννων εκ μέρους του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σερρών και Νιγρίτης, κ. Θεολόγου, όπου, όπως αναφέρεται χαρακτηριστικά:

“Μέσα στήν παγκόσμια πνευματική σύγχυση, τήν οἰκονομική κρίση, τούς πολέμους καί τίς ἀκαταστασίες τῶν ἡμερῶν μας, ἀκούγεται καί πάλιν ἐφέτος ἀπό τῶν ὀρέων τῆς ἁγίας Βηθλεέμ, ὡς ἀπό ἄμβωνος ὑψηλοῦ, ἀγγελολάλητος ἡ εἰρηνοφόρος εἴδησις ὅτι, ὁ «Θεός ἐφανερώθη ἐν σαρκί» (Α’ Τιμ. 3, 16), ὅτι «ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον Σωτήρ, ὅς ἔστιν Χριστός Κύριος» (Λκ, 2, 11)”.

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ:

«Ὁ Λόγος σάρξ ἐγένετο καί ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, καί ἐθεασάμεθα τήν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρά πατρός, πλήρης χάριτος καί ἀληθείας» (Ἰω. 1, 14).

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί,

Τό ὑπερφυές μυστήριο τῆς ἐν χρόνῳ γεννήσεως τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ φωτίζει καί πάλι χαρμονικῶς τήν ζωήν μας καί μᾶς προσκαλεῖ νά διέλθωμεν βιωματικῶς καί λειτουργικῶς στήν Βηθλεέμ τῆς πίστεως, γιά νά προσκυνήσου¬με μέ εὐλάβεια, κατάνυξη καί δοξολογικό φρόνημα τό θεῖον βρέφος. «Μητρόπολη τῶν ἑορτῶν», ὀνομάζει τά Χριστούγεννα ὁ ἅγιος Ἰω¬άννης ὁ Χρυσόστομος, «γενέθλιο ἡμέρα τῆς ἀνθρωπότητος» καί «κοινή ἑορτή πάσης τῆς κτίσεως» ὁ Μέγας Βασίλειος, «ἑορτή τῆς ἀναδημιουργί¬ας» καί «σεισμόν γῆς» ὁ ἅγιος Γρη¬γόριος ὁ Θεολόγος. Ὁ ἀθάνατος Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ, ὁ Εἷς τῆς Παναγίας Τριάδος, γεννᾶται ὡς ἄνθρωπος τέλειος ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου, χωρίς νά παύσει ποτέ νά εἶναι Θεός. Γίνεται ὁ Κτίστης καί Θεός μας, ὁ «πρωτότοκος ἐν πολλοῖς ἀδελφοῖς ἀδελφός μας» (Ρωμ. 8, 29). Αὐτό τό μοναδικό γεγονός τῶν αἰώνων, τό «μέγα τῆς εὐ¬σεβείας μυστήριον» (Α’ Τιμ. 3, 16), ἡ πανευφρόσυνη ἀρχή ὅλων τῶν ἐκ¬κλησιαστικῶν ἑορτῶν καί πανηγύρεων, φανερώνει στόν κόσμο, ὁρατό καί ἀόρατο, τήν ἀγάπη, τήν σοφία, τήν δικαιοσύνη καί τήν δύναμη τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ, εὐδοκίᾳ τοῦ Πατρός καί συνεργίᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος γίνεται καί υἱός τοῦ ἀν¬θρώπου. Πουθενά ἀλλοῦ ὁ ἄνθρωπος δέν εὑρίσκει τό βαθύτερο νόημα τῆς ὑπάρξεώς του καί τήν ἀπώτατη ὑπαρξιακή του καταξίωση, ὅσο στήν ταπεινή φάτνη τῆς Βηθλεέμ, ἐκεῖ ὅπου ὁ Θεός καί ὁ ἄνθρωπος ἑνώθησαν ἐν ἁγίῳ Πνεύματι ἀχωρίστως ἀδιασπάστως, ἀσυγχύτως καί ἀδιαιρέτως στό Θεανδρικό πρόσωπο τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Ἐκεῖνος ἑνηνθρώπησε, ὥστε ἐμεῖς νά γίνουμε κατά χά¬ριν Θεοί. Ἐκεῖνος ἐπτώχευσεν, ὥστε ἐμεῖς νά πλουτίσουμε, πλουτισμόν θεογνωσίας καί ζωῆς. Ἐκεῖνος ἐταπείνωσε «τό ἀταπείνωτον ὕψος Του», γιά νά ὑψωθοῦμε ἐμεῖς. Ὁ θεόκτιστος καί θεόπλαστος ἄνθρωπος, γίνεται πλέον καί θεοχώρητος.

Τό μεγαλειώδες θαῦμα τῆς θείας ἐνανθρωπήσεως, ξεπερνᾶ σέ με-γαλεῖο καί θάμβος ὅλα «ὅσα ἐποίησεν ὁ Κύριος». Ὑπερβαίνει ἀκόμη καί αὐτό τό θαῦμα τῆς δημιουργίας τοῦ κόσμου. Τότε ὁ Θεός δημιουργεῖ ἀπό τό μηδέν «δι’ ἄκραν ἀγαθότητα» τόν ἀόρατο καί ὁ¬ρατό κόσμο. Στήν πλάση τοῦ ἀνθρώπου, «τοῦ κρείττονος μετέδωκε»! Μέσα στό χῶμα ἔκρυψε τήν πνοή Του! Στήν ἐνανθρώπησή Του ὁ Ἴδιος «ταπεινούμενος δι’ εὐσπλαγχνίαν», «μεταλαμβάνει τοῦ χείρονος», γίνεται δημιούργημα. Ὁ Κτί¬στης γίνεται κτῖσμα. Τί μεγαλύτερο καί ἁγιώτερο εἶδε ποτέ ὁ κόσμος; Τό ἄδυτο καί ἀνέσπερο Φῶς, πού φωτίζει κάθε ἄνθρωπο πού ἔρχεται στόν κόσμο, ἔλαμψε σωματικῶς μέσα στήν ἀχλύ τῆς ἀνθρωπίνης ἱστορίας, προσφέροντας «περίσσειαν χάριτος». Δέν χάρισε στόν βαρέως πάσχοντα ἄνθρωπο, ὁ ἐνανθρωπήσας Κύριος μόνο τό ἄριστο φάρμακο «ἀλλά καί ὑγείαν καί εὐμορφίαν καί τιμήν καί δόξαν καί ἀξιώματα πολύ τήν ἡμετέραν ὑπερβαίνοντα φύσιν»

(Ἰωάννου Χρυσοστόμου, PG 60, σ. 476). Τό ἁγιώτατο μυστήριο τῆς ἐν χρόνῳ γεννήσεως τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ συνιστᾶ τήν ἀκριβεστάτη ἐκπλήρωση ὅλων τῶν προφητειῶν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, τήν φιλανθρωποτάτη ἀπάντηση τοῦ οὐρανοῦ στήν ἐναγώνια προσδοκία καί τήν λαχτάρα ὅλων τῶν λαῶν τοῦ κό¬σμου καί τόν ἐγκαινισμό τῆς καινῆς ἐν Χριστῷ κτίσεως.

Εὐλογημένοι χριστιανοί μου,

Μέσα στήν παγκόσμια πνευματική σύγχυση, τήν οἰκονομική κρίση, τούς πολέμους καί τίς ἀκαταστασίες τῶν ἡμερῶν μας, ἀκούγεται καί πάλιν ἐφέτος ἀπό τῶν ὀρέων τῆς ἁγίας Βηθλεέμ, ὡς ἀπό ἄμβωνος ὑψηλοῦ, ἀγγελολάλητος ἡ εἰρηνοφόρος εἴδησις ὅτι, ὁ «Θεός ἐφανερώθη ἐν σαρκί» (Α’ Τιμ. 3, 16), ὅτι «ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον Σωτήρ, ὅς ἔστιν Χριστός Κύριος» (Λκ, 2, 11).

Ὁ Χριστός «ἀεί γεννᾶται» διά τῆς Ἐκκλησίας Του μυστικῶς μέσα στίς καρδιές τῶν ἀνθρώπων πού ἀγωνίζονται νά ἔχουν στή ζωή τους τό ἡσυχαστικό καί ταπεινό φρόνημα τῶν ποιμένων, τόν ἔνθεο ζῆλο καί τήν ἁγία ὑπομονή τῶν Μάγων, τήν θαυμαστή πίστη καί τή στοργή τοῦ μνήστορος Ἰωσήφ, τήν ἡλιόφωτη καθαρότητα καί τήν τελεία ὑπακοή τῆς ἁγίας Παρθένου. Ὁ Χριστός ἀεί γεννᾶ¬ται στίς καρδιές ὅσων δέν προσκυ-νοῦν τά ψεύτικα εἴδωλα πού ὑψώνουν ἡ μισανθρωπία τοῦ Διαβόλου καί ἡ ἀνθρώπινη παραφροσύνη. Ὁ Χριστός ἀεί γεννᾶται στίς καρδιές ἐκείνων πού ἐπιλέ¬γουν νά ἀσφαλίσουν, νά ἁγιάσουν, νά φωτίσουν τήν ζωή τους μέσα στήν φιλόστοργη ἀγάπη καί τήν σωτήρια φροντίδα τῆς πνευματικῆς μητέρας ὅλων μας, τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας μας, πού εἶναι ὁ μυστικός Οἶκος τοῦ οὐρανίου Ἄρτου, ἡ νοητή Βηθλεέμ, ὁ ἄσειστος «στῦλος καί ἑδραίωμα τῆς ἀληθείας» (Α’ Τιμ. 3, 15).

Ἡ γέννηση τοῦ Κυρίου μας σηματοδοτεῖ τήν ὀντολογική ἀναγέννη-ση καί ἀνάπλαση τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος διά τῆς πίστεως ἀπολαμβάνει πλέον τό ἀκριβό προνόμιο τῆς θείας υἱοθεσίας. «Ὅσοι δέ ἔλαβον αὐτόν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα Θεοῦ γενέσθαι, τοῖς πιστεύουσιν εἰς τό ὄνομα αὐτοῦ» (Ἰω. 1, 12). Ἄς κάνουμε μία νέα ἀρχή στήν ζωή μας. Ἄς ἀφήσουμε πίσω τό ψεύτικο, τό ἐπιφανειακό, τό κοσμικό, τό ἀφώτιστο. Νά τολμήσουμε νά ζήσουμε τά Χριστούγεννα τῆς πίστεως, τῆς εἰρήνης, τῆς ἡσυχίας, τῆς ἀγάπης, τῆς Ἐκκλησίας μας. Ἄς ἀκολουθήσουμε μέ ὑπομο-νή, ἐγκαρτέρηση, πίστη καί ταπείνωση, τό φωτοβόλο ἄστρο τῆς θείας Βηθλεέμ. Ἐκεῖνο θά μᾶς ὁδηγή¬σει μέ ἀσφάλεια στόν γεννηθέντα Κύριό μας, πού εἶναι ἡ ζωή καί ἡ σωτηρία.

Ἐλᾶτε, ἀδελφοί, νά παρακαλέσωμεν ἀπό καρδίας, σύμφωνα μέ τήν προτροπή τοῦ Ἁγίου Νικοδήμου τοῦ Ἁγιορείτου «τόν γεννηθέντα Δεσπότην καί τήν αὐτόν γεννήσασαν Θεοτόκον Μαρίαν, νά μᾶς ἀξιώσουν νά περάσωμεν τάς

ἡμέρας ταύτας τάς καλουμένας Δωδεκαήμερον μέ εὐτα-ξίαν καί σεμνότητα, μέ σωφροσύνην καί χρηστοήθειαν, μέ ἐλεημοσύνην καί φιλοπτωχείαν, καί μέ κάθε ἄλλην ἀγαθοεργίαν καί ἀρετήν, καθώς πρέπει εἰς τούς χριστιανούς• ὄχι μέ τρυφάς καί ξεφαντώματα, ὄχι μέ τραγούδια καί παιγνίδια, ὄχι μέ χορούς καί ἄλλα μιαρά καί ἐθνικά ἔργα, εἰς τά ὁποῖα χαίρει μέν καί σκιρτᾷ ὁ Διάβολος, λυπεῖται δέ καί θρηνεῖ ὁ Δεσπότης Χριστός»1.

Ἡ δέ χάρις καί τό ἄπειρον ἔλεος τοῦ δι’ ἡμᾶς καί διά τήν ἡμετέραν σωτηρίαν ἐνανθρωπήσαντος Θεοῦ Λόγου εἴησαν μετά πάντων ἡμῶν. Ἀμήν.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΕΤΕΧΘΗ, ΑΔΕΛΦΟΙ! ΑΛΗΘΩΣ ΕΤΕΧΘΗ!
Χρόνια εὐλογημένα καί ἅγια.

Διάπυρος πρός τόν γεννηθέντα Κύριον εὐχέτης σας
Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΣΕΡΡΩΝ ΚΑΙ ΝΙΓΡΙΤΗΣ ΘΕΟΛΟΓΟΣ

Νικοδήμου τοῦ Ἁγιορείτου, Ἑορτοδρόμιον, ἐκ τῆς τυπογραφίας Νικολάου Γλυκῦ, ἐν Βενετίᾳ 1836, σ. 123.